

Escola Bressol Municipal Can Dragó

Seguim teixint en equip. Des dels temps de confinament a viure un curs d'obertura centre

Memòria SENTIDA dels cursos 2019 al 2021

Al curs passat volts de Nadal de 2020 ens arribava informació d'un virus que emmalaltia persones, i fins i tot que les matava. Era lluny, molt lluny i per tant, ens afectava poc. De mica en mica van anar arribant imatges tristes, imatges carregades de por que alio pugues arribar fins aquí. I es que les imatges cada vegada eren de llocs que teníem mes a prop.

Preguntes i mes preguntes, respostes d'incertesa, informació en els diferents mitjans de comunicació, famílies que ens demanaven si tancaríem les escoles, docents carregats de preocupació, personal de cuina angoixat pel menjar que sobrava i, sobretot, molta por per un futur immediat i incert. Tot un garbuix d'emocions dels adults que alhora convivia amb l'alegria, la innocència i l'espontaneïtat dels infants, els grans protagonistes d'una experiència intensa que encara continua encesa.

Amb la mirada de respecte i confiança que tant ens caracteritza els docents, ens yam trobar de sobte intentant donar resposta a famílies i a companys d'escola mentre miràvem d'assumir un canvi que ja era immediat en les nostres vides personals i professionals. Arribava el dia del confinament, una paraula que fins aleshores quasi no estava en els nostres diccionaris interns. I ara que?

A l'escola, quan se'ns presenta una situació de conflicte o be una situació complicada, en parlem, posem damunt de la taula tot el que pensem i sentim, impliquem totes les nostres habilitats i capacitats per entendre'ns i fem d'aquella situació complicada una oportunitat de millora. Quan treballem en equip no ens atura res.

L'escola ha mantingut tancades les portes i finestres durant molt de temps, ha estat buida de sons, de passos, de plors, de riures, de mirades, de complicitats, de relacions...Però ha estat viva a les

cases dels nostres infants. Així ho hem volgut i així ho hem intentat fer.

Un canvi s'apropava

El dia 12 de març de 2020 el Conseller d'Educació anunciava, cap al migdia, que els centres educatius de Catalunya tancaven les portes per emergència sanitària. La instrucció d'estar tancats a casa a tothom li Inimaginable..

Una situació complicada, nous plantejaments que de vegades resultaven impensables fins aleshores. Imaginació, creació, ganes, compromís i molta escolta van ser els ingredients per començar a construir una continuïtat del curs diferent. El que teníem clar entre tanta incertesa era la necessitat de mantenir la relació i la flama encesa entre tota la comunitat educativa. Havíem de tancar portes però no relacions.

Érem conscients que la nostra organització familiar es modificava d'un dia per l'altre. De sobte, els nostres ritmes van canviar, en alguns casos es van alentir i en d'altres es van accelerar. En tot cas començàvem una experiència que no seria igual per a tothom. Cadascú de nosaltres, des de la nostra situació personal i familiar, vam anar fent uns processos de transformació.

Als mestres d'escola bressol ens agrada acollir les famílies amb calidesa, les escoltem, hi dediquem temps, prioritzem situacions i tenim el compromís interioritat de tenir-ne cura emocionalment, d'elles i dels seus infants. Ens costa pensar en la nostra feina sense aquest component d'acompanyament tan proper.

Precisament això es el que varem intentar fer i mantenir, d'una manera diferent i especial, durant tot el confinament. Quina tasca tan complicada i alhora tan especial se'ns va encomanar d'una manera sobtada!

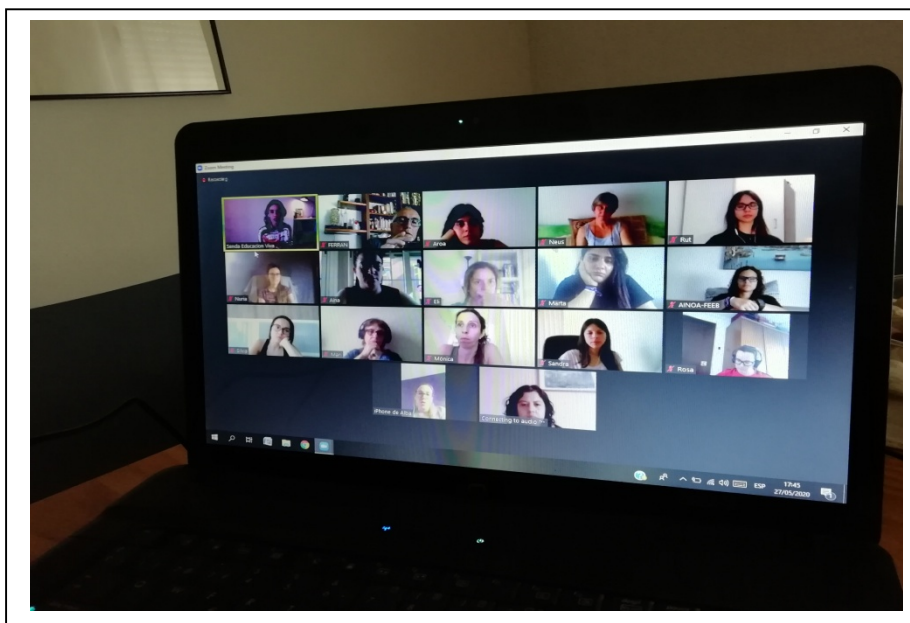
Durant aquest temps de confinament s'ha fet pales que el treball en equip es essencial en tota la seva plenitud. Podem buscar altres paraules per definir-lo: basic, elemental, fonamental, primordial, indispensable, central... Totes pesen per la seva definició. I es que el treball d'equip es l'eina que fem servir perquè l'escola funcioni.

Fem especial una altra manera de fer

Segur que ho podem fer sense contacte?

Aquesta era la preocupació que ens voltava pel cap. Allò que no havíem fet mai, o be només en unes ocasions determinades, es convertia en una eina decisiva per comunicar-nos amb les famílies i els infants de l'escola. Les tecnologies com a mitjans de relació. Un gran repte. Saber com i saber que.

De la mateixa manera que quan parlem dels infants i del seu aprenentatge, de la curiositat que els fa moure, dels reptes que superen constantment i de la satisfacció que experimenten quan hi arriben i que els convida i empeny a seguir fent, a seguir investigant, a seguir aprenent. Ens sentíem ben bé així. Podem dir que tornàvem a ser infants?

O mes ben dit, la manera d'aprendre dels infants es la manera genuïna d'aprendre? Qui aprèn de qui?

Una vegada mes, els infants eren els protagonistes d'aquesta situació. Com a escola i com a equip, se'ns obrien molts interrogants de com poder acompanyar aquesta diversitat de contextos i vivències. Per a nosaltres va ser un repte fer-nos presents sense ser-hi i seguir acompanyant amb un somriure.

Al llarg d'aquelles setmanes, a partir de diverses iniciatives, hem intentat mantenir el contacte, no només perquè el consideràvem imprescindible, sine quanon perquè creiem que part de la nostra responsabilitat com a professionals —dins d'aquest nou escenari— era poder trobar la manera de fer-nos presents. Sempre des del respecte i posant en valor la importància de la particularitat de cada situació familiar. Per a nosaltres aquest *feedback* ha estat molt positiu i es per això que contínuament hem anat pensant noves maneres de seguir escoltant-nos i compartir vivències.

Podem dir que hem tingut sort, de disposar de les tecnologies. Aquesta situació tan complicada de vida ens ha donat l'oportunitat de reinventar-nos i apropar-nos a aquesta eina.

Amb una mirada col·laborativa, de vincle i d'atenció emocional, vam crear maneres noves de vincular-nos. Vídeos d'equip des de les cases de cadascú, muntatges de fotografies, creació de contes i propostes d'activitats. Videoconferències amb les famílies, correus electrònics amunt i avall intercanviant vivències i emocions, trucades carregades d'il·lusió en escoltar-nos. Reculls d'imatges compartides, escrits de situacions viscudes, creació d'unes portes obertes virtuals, noves maneres de comunicar a través de les xarxes socials... Hem sumat aprenentatges, hem conegut noves maneres d'estar i mostrar estima i interès, i segurament la nostra escala de valors ha variat. Tot això a causa d'un confinament.

Volem tenir aquesta mirada i no cap altra per no aturar-nos i seguir amb la feina d'acompanyar els infants i les famílies. Hem intentat convertir en especial una altra manera de fer.

Recull d'emocions

Durant el confinament se'ns van plantejar molts dubtes sobre com interactuar amb els infants tenint en compte les seves edats. Cal que ens veiem a través d'una pantalla? Si ho fem, amb quina freqüència? I els nens que no disposen d'aquest recurs? Que pot representar aquest temps per a la família? Ho fem en grup o en grup reduït?

Les emocions van vèncer. Ens vam deixar arrossegar pels sentiments, per les ganes de saber els uns dels altres, de saber si estan be, de veure'ns encara que sigui un moment. Vam obrir una mica la porta de la vida personal.

Les famílies van estar el canal que ens va permetre estar presents en la vida de les nenes i nens sense ser-hi, i les respostes que hem rebut han estat en tot moment d'agraïment, de participació i de necessitat de continuar plegats.

Bon dia!! Moltes gràcies pels vídeos! L'Ishaq i família els hem disfrutat moltíssim i donen un alè d'esperança i alegria! Moltíssimes gràcies per fer-nos costat!
Una forta abraçada de la família Badjie Ortiz! Per aquí estem totes bé!!

Molts petonsssss

*MOLTES GRÀCIES PER LES CANÇONS I LA CARTA.
MOLTS PETONETS A LA RUTH I LA NEUS
LA GINA HA RIGUT I BALLAT MOLT
GRÀCIES*

*Hola,
Soc la mare de Zoe, de Trini, donar les gràcies per no oblidar-nos i seguint enviàt-nos vídeos i cosetes. Si us plau dona les gràcies a tot l'equip.*

*Salutacions i cuideu-vos.
Rosa Ana Ruiz*

*Hola!! Som la família del Marc Pinés de drac Rufino.
Moltíssimes gràcies per aquest acompanyament. Sou uns professionals meravellosos.*

El Marc està encantat amb aquest vídeo de les tutores que estem mirant ara en mode bucle i també li va agradar molt els vídeos de la Núria i el Ferran. Quan veu els vídeos està molt content, s'enrecorda molt de vosaltres. I em venia de gust fer-vos un retorn per donar-vos les gràcies.

Nosaltres estem bé i ens anem entrenint jugant a casa a moltes coses diferents: joc simbòlic, construccions, pintar, cuinar, mirar contes, cotxes, tocar instruments ... Us enviem una abraçada dolça per tots/es i bones vacances diferents.

Desirée, Ricardo y Marc.

*Bona tarda!
Moltes gràcies pels videos!
Ens ha fet molts il·lusió tant als nens petits de la classe com al pares i mares!
Nosaltres també us trobem a faltar.
Una abraçada molt gran per a tots!
Us veiem aviat*

*Equip de Can Dragó,
Moltíssimes gràcies per la carta de l'altra setmana, la d'avui i pel video de la Mònica, l'Aina i l'Ainhoa. A la baldufeta Maia li ha fet molta il·lusió, s'ha quedat bocavaadada mirant la càmera i després ens mirava a nosaltres. (la Vera també!!!! Li ha dit "ohhh Maia que bonitooooo el video de las profes")
Estic segura que la Maia us trova a faltar en el seu dia a dia, també*

l'estança i als seus companys... Aquests dies s'ha arrencat a caminar! i tots ens emocionem quan fa quatre passes, les anem contant i aplaudint i ellariu felix.

*Bé, moltes gràcies per aquests mails i desitjar-vos SALUT per aquests dies!!
Manu i Virginia*

Us trobem a faltar...

Aquí hem passat pel virus maligne (només jo) i hem estat prou entretinguts un parell de setmanes...

Però ara ja tornem a estar tots 4 al 100% i aprofitant cada minut del dia!

Us envio 4 fotos del que fem aquests dies

Estem flipant amb el Tor. Comença a xerrar que dona gust i està gaudint cada dia més del joc amb la seva germana.

Us enviem petons i abraçades, i us animem a que seguiu enviant vídeos!!!

Ens agrada molt veure-us en família ☐

Cuideu-vos molt fort

Hola a tothom!!

Moltes gràcies pels vídeos, la veritat és que us trobem molt a faltar!

Clara, quin ensurt! Ens alegrem que ja estiguis bé i esperem que els demés també estigueu bé!

Us enviem una forta abraçada i esperem que ens retrobem ben aviat!

Jordi, Anna i Jan

Quins temps ens estar tocant viure, i quin dibuix més bonic heu fet!

Us trobem molt a faltar i us enviem una gran abraçada.

Us comparteixo un parell de fotos del Romeu.

Romeu, isa, raül i leo

Alegria, tendresa, enyorança, tristesa... una explosió d'emocions. Seguim fent escola, l'escola entesa com a espai de relació, d'emocions compartides, de sorpreses, d'aprenentatge, de comunicació, un espai vivencial i compartit. A l'escola bressol hi ha temps per tot això, o més ben dit, el temps que tenim l'hauríem de destinar així.

Temps per a nosaltres, temps per cuidar-nos

Qualsevol canvi requereix temps, i una crisi com la que estem vivint ha fet sorgir necessitats individuals. Hem tingut la necessitat de cuidar-nos les unes a les altres. Cuidar-nos, acaronar-nos, escoltar-nos, donar-nos espai i temps per oferir opinió i diàleg. Necessitat de llibertat per expressar el que sentíem i volíem aportar. Ha quedat pales que estimar és tan necessari com menjar i beure, i que els equips s'han d'alimentar d'estima i reconeixença. I a això també hi hem dedicat temps durant aquest confinament.

Ho vam parlar molt, de fet les trobades setmanals d'equip han esdevingut estones d'intercanvi de vivències personals que calia compartir. Vam compartir històries i neguits, ens hem transmès les ganes de veure'ns i d'estar juntes, hem parlat de com n'és de necessari parar i valorar el que realment és important, el que ens aporta el fet de superar obstacles i de la necessitat de reinventar-se i de no deixar res per darrere. Seguim parlant del valor del temps i de la importància de repensar el món, del desig real de retrobar-nos, de la importància del reciclatge, de donar valor a la potencialitat i a la generositat del col·lectiu i a la feina conjunta. Hem parlat com a mares, pares, parelles i educadores.

Ens hem amarat d'articles, fòrums, formacions, conferències, debats, píndoles i hem necessitat temps per assimilar molta informació i opinions diverses i per compondre la nostra bombolla d'equip. Una altra vegada, la necessitat de tenir temps per compartir es posa de manifest. Temps i només temps.

Un altre canvi a la vista: el curs 2020-2021

Estàvem en fase 1 i ja sentíem campanes de reobertura d'escoles per a infants de 0 a 6 anys. Una obertura de ciència-ficció. Distanciament entre infants, prohibicions a l'hora de compartir materials, evitar el contacte i l'apropament entre infants i entre ells i els adults. Com es fa, tot això?

La informació arribava des dels mitjans de comunicació abans que del Departament d'Educació o de l'Institut Municipal d'Educació (IMEB). Opinions diverses i contraposades. Neguits dels equips de les escoles, preguntes i més preguntes. Havíem d'obrir i ho havíem de fer seguint unes instruccions i entenent la necessitat social de conciliar.

En pocs dies vam aconseguir tenir-ho tot a punt. Trucades a les famílies preguntant si vindrien o no, pensar en un pla d'obertura d'escola propi, organitzar espais i materials, compra dels EPI necessaris, formació amb experts sanitaris... Un cop més, treball en equip per obrir l'escola sota uns criteris diferents als nostres.

I els infants? Quina escola es trobarien? Després de tants dies a casa amb la família es voldran quedar amb nosaltres? Quin acompanyament podem fer sense la nostra eina principal, el contacte proper? Preguntes i més preguntes enmig d'un nou escenari. Ens esperava una obertura expectant, un retrobament diferent i alhora esperat i desitjat.

Reobrim l'escola

Entrem en fase 2 i obrim l'escola. Emocions a flor de pell i una sensació la il·lusió curiosa, ens pesa més que la por.

Infants tristos, d'altres contents, d'altres desconcertats. Miracles amunt i avall, cares d'estranyesa, preguntes inesperades. Infants ja sense bolquers i sense xumet, alguns infants ja caminen. Famílies contentes i expectants. Alegria i estranyesa envaeixen l'escola. I es que tot i que l'escola es un espai de situacions imprevisibles, aquesta situació no l'hem viscuda mai.

Horaris no flexibles, famílies esperant el seu moment d'entrada, ràtios reduïdes, neteja i desinfecció continuada... Necessitem temps per adaptar-nos a aquesta manera diferent de viure l'escola, una manera diferent que hem d'assimilar ja que pot perdurar uns quants mesos mes.

L'escola bressol del setembre 2020

Potser es aquesta l'escola que mes ens treu el son. Just hem acabat les preinscripcions per al curs vinent i no sabem del cert si podrem tenir espai per als infants que ara s'han matriculat.

El cap ens va a mil per hora imaginant diferents escenaris possibles. Necessitem temps per repensar i organitzar. Confiança a pensar que tot anirà be i que podrem obrir i recuperar l'escola.

Famílies compartint estones amb els seus fills i amb nosaltres i infants passejant i jugant pels diferents espais del centre. Aquesta es l'escola que tenim ganes de recuperar i que no saber si serà del tot possible.

La formació de tot l'equip, mestres tutores i mestres de suport que vam realitzar amb la Verònica Antón de l'equip SENDA, Acompanyament en temps Covid -19 ens dóna estris i força per encarar l'impacte individual i comunitari i les implicacions per a l'escola i com encarar la tornada.

En equip no ens para res, i aquesta es la premissa que segur que no canvia a l'escola. Potser no obrim corn volem, però segur que aconseguirem, com ho estem fent ara, fer de l'escola un espai en que els infants puguin jugar d'una manera lliure i se sentin segurs, ja que son les persones les que configuren una escola.

Som bressoleres i bressolers, i corn a professionals encarem les situacions amb un somriure i amb una mirada de respecte i sensibilitat per la nostra feina i per a totes les persones que acollim i acollirem. I ho volem fer be, amb respecte, amb cura, amb llibertat, amb sensibilitat, sense forçar, sense prohibicions, amb tendresa i amb fermesa en el que pensem i volem.

Confiança en temps de confinament i post confinament. Confiança per seguir endavant amb tota la comunitat educativa; entre totes i tots ho farem tot i millor. I amb el cartell "Comencem amb totes les ganes!" que en Joan Turú ens va permetre posar a la façana de l'escola, ho fem evident.

Elaborem el pla d'obertura d'acord amb la normativa i posant l'èmfasi en els aspectes que hem après: Valorar el contacte diari, l'acollida com a forma

de relació bàsica. Tenir cura dels infants a través de conèixer les seves necessitats i fem acompanyament a les famílies en les seves angoixes, reforçant la documentació educativa per valorar les vivències dels infants i adults a l'escola.

L'equip es reforça amb el cuidem-nos i fem un especial treball col·laboratiu en repensar i reflexionar pedagogies. L'acompanyament de les pèrdues i els dols de l'equip professional, en les criatures i en les famílies. Les pèrdues de diferents tipus: afectives, materials, relacionals. Les implicacions emocionals, corporals i cognitives del confinament a les criatures.. La tornada a les escoles post-confinament. I els aspectes a considerar relatius a la salut emocional i afectiva de l'equip, les famílies i els i les nenes i nens post-confinament.

La vida diària a l'escola

I també van arribar els confinaments d'estances a l'escola. En total, hem tingut cinc.

I cada vegada ens sembla una "derrota" però hi fem front i ens aixequem intuïnt que no estem aïllats, que vivim en societat i que a vegades aquest mal es fica per les escletxes dels murs de l'escola. Una realitat de vida que ens fa pensar en la forma d'acompanyar i parlar de les pors. I per fer-ho més acurat, elaborant una proposta d'acompanyament en el cas de fer els

PCR a l'escola, que ha de ser amb molta cura i acompanyant a famílies amb infants.

A la fi, la sensació que ens queda i ens manifesten les famílies és que senten que l'escola és segura i que els infants juguen, riuen i la fan la vida diària.

I tot es desenvolupa sota una escrupulosa netedat i desinfecció, amb les proteccions que no ens fan perdre el somriure. Els ulls ens parlen molt de nosaltres i dels altres.

- *I seguim endavant perquè tot aquest temps ha estat ric de vivències i volem crear-ne més. Hem viscut experiències significatives i potents i ara les anem a vivenciar.*
- *I fem pedagogia de la lentitud perquè necessitem temps per dir-nos què necessitem i com ho volem viure i fer créixer.*
- *La trobada amb les famílies es fa imprescindible, per parlar de l'experiència viscuda i i per mantenir una bona relació i comunicació. Les famílies saben molt bé com han estat els seus fill i filles i ens agradaria compartir-ho, si és el seu desig.*
- *Donar espais i temps perquè els protagonistes, que no són altres que les nenes i nens puguin mostrar-nos les seves emocions, les seves*

experiències i compartir experiències entre els infants i incorporar-ho a la vida diària i també... completar els processos de dol.

I com a final, que no ho ha de ser-ho perquè tot comença quan acaba una vivència:

Viure a la natura. Posar en valor els espais exteriors, els entorns naturals que ens apropen als silencis, a la tranquil·litat i als ambients relaxats que ens fan descobrir el món interior, els pensaments, la creativitat i les propostes de cura. Sentir i viure aquesta visió de món i perspectiva serà el que faci créixer a l'infant, amb nosaltres, al seu costat.

**EQUIP ESCOLA BRESSOL MUNICIPAL CAN DRAGÓ
JULIOL 2021**